INstrumenta [1] domestica [2], seu privata [3] testatio, seu adnotatio [4], si non aliis quoque admiculis adjuventur, ad probationem sola non sufficiunt. PP. 7. Idib. April. PHILIPPO A. & TITIANO CONSS. 246.

De rationibus defuncti, & ultima voluntate.

6. Iidem A. & C. Romulo.

RAtiones defuncti [5], quæ in bonis ejus inveniuntur, ad probationem sibi debitæ quantitatis solas sufficere non posse, sæpe rescriptum est. † Ejusdem juris est, & si in ultima voluntate [6] defunctus certam pecuniæ quantitatem, aut etiam res certas sibi [7] deberi significaverit [8]. PP. Idib. Martii, PHILIPPO A. & TITIANO CONSS. 246.

In AUTHENT. de jurejurando a moriente præstito. §. ult. coll. 5. tit. 3. al. 2. Nov. 48. cap. 1.

QUod [9] *obtinet omnimodo, si testator non juraverit* [10]: *alioquin heredes necesse habent testatoris religioni stare, aut minime fruentur his quæ relicta sunt: Sed creditoribus nihil ex hoc præjudicii comparabitur.*

Scriptura creditoris non probat debitum.

7. Imp. GALLIENUS A. Sabino.

EXemplo [11] perniciosum est, ut ei scripturæ credatur, qua unusquisque sibi adnotatione [12] propria debitorem constituit. Unde neque [13] fiscum, neque alium quemlibet ex suis subnotationibus debiti probationem præbere [posse] oportet. PP. 3. Non. Mart. GALLIENO A. VII. & SABINILLO CONSS. 267.

Actor, non reus, probare cogitur.

8. Impp. DIOCLET. & MAXIM. AA. & CC. Publicio & Optato.

FRustra veremini, ne ob [14] eo qui lite pulsatur, probatio exigatur. PP. 14. Kal. * BASSO & QUINTIANO CONSS. 289.

Ætatem minorem qui allegat, is probare debet.

9. Iidem AA. & CC. Martianæ.

CUm te minorem [15] quinque & viginti annis esse proponas, adire Præsidem provinciæ debes, & de [ea] ætate probare. Dat. Idib. April. AA. CONSS. 293.

Ingenuitas ut probetur.

10. Iidem AA. & CC. Isidoro.

NEque natales [16] tui, licet ingenuum te probare possis, neque [17] honores, quibus te functum esse commemoras, idoneam probationem pro filiæ tuæ ingenuitate continent [18]: cum [19] nihil prohibeat, & te ingenuum, & eam ancillam esse. Dat. 18. Kal. Maji, AA. CONSS. 293.

Nullitatem testamenti quis probare debeat.

11. Iidem AA. & CC. Antoniæ.

SI scriptum heredem ab amita tua, vel [de] testamenti vitio [20], vel quacunque alia ratione non posse obtinere hereditatem, probari a te posse confidis, de hac hereditate apud [21] Rectorem Provinciæ agere potes. S. §. Kal. Maji, *Heraclæ*, AA. & CC. CONSS. 294.

Dominium ut probetur.

12. Iidem AA. & CC. Chroniæ.

CUm res non instrumentis gerantur, sed in hæc rei gestæ testimonium [22] conferatur, factam emptionem [23], & in vacuam [24] possessionem inductum patrem tuum, pretiumque numeratum, quibus [25] potes, jure proditis probationibus docere debes. Dat. 5. Non. Octob. AA. & CONSS. 299.

Consanguinitas, id est fraternitas ut probetur.

13. Iidem AA. & CC. Justino.

NOn [26] Epistolis [27] necessitudo consanguinitatis [28], sed Natalibus [29], vel Adoptionis solennitate conjungitur: Nec adversus absentem hereditatis dividendæ gratia velut contra fratrem pro ancilla petitus arbiter, substantiam [30] perimit veritatis. Sive itaque quasi [31] ad sororem, quam ancillam te posse probare confidis, epistolam emisisti; sive familiæ erciscundæ, quasi pro coherede petitus arbiter docearur, fraternitatis quæstio per hæc tolli non potuit. Dat. Kal. Decemb. AA. CONSS. 299.

Filius esse quis ut probetur.

14. Iidem AA. & CC. Municiano.

NOn nudis adseverationibus [32], nec ementita professione [33], (licet utrique consentiant) sed matrimonio [34] legitimo concepti, vel adoptione [35] solenni filii [36] civili jure patri constituuntur. Si itaque hunc, contra quem supplicas, alienum esse [probare] confidis: per te, vel per procuratorem adfirmationem ejus falsam detege. Dat. Kal. Decemb. AA. CONSS. 299.

De violenta possessione.

15. Iidem AA. & CC. Antonio.

VIs ejus qui se dominum contendit, ad imponendum onus probationis servo minime prodest. Cum igitur aufugisse [37] te de domo Severi profitearis, verum nec ab illo justo initio: sed per violentiam adseveras [te] esse detentum, inquisito prius, an in possessione libertatis sine dolo malo constitutus sis, tunc etiam onus probationis quis debeat subire, per hujusmodi eventum declarabitur. Dat. 6. Kal. Jan. AA. CONSS. 299.

De bonis paternis.

16. Iidem AA. & CC. Philippo, & Sebastiano.

SIve possidetis prædia, quæ a patre communi sibi fratres emancipati donata contendentes vindicant: ipsis incumbit facti probationis necessitas: sive ipsis ea prædia quasi a patre vestro sibi donata tenentibus, vos coheredes constituti patris petitis: ut intentionem vestram non constitisse detegant, unde [38] domini facti sunt, emergente quæstione, docere compelluntur. Dat. 10. Kalend. Febr. AA. CONSS. 299.

De ingenuitate.

17. Iidem AA. & CC. Paulinæ.

MAtrem tuam consecutam libertatem, ac te post [39] editam, ut ingenua probari possis, ostendi convenit. Quod enim fratribus [40] tuis nulla moveatur quæstio [41], ad defensionem tuam nihil prodesse potest. Dat. 5. Id. Febr. AA. CONSS. 299.

De instrumento donationis.

18. Iidem AA. & CC. Violantillæ.

CUm procibus tuis significes, ignorante [42] te prædium eum, cujus meministi, sibi velut a te donatum instrumentis inferi fecisse: si vera sunt, [quæ] precibus indidisti, nec [43] ad nomen factæ donationis fundus site pervenit: unde adito judice competenti, probare [44] te oportet contra voluntatem tuam hunc fundum instrumento adverfarium tuum sibi adscribi laborasse: ut sacrilegam tenorem Rescripti nostri possis consequi fententiam. Dat. 12. Idus April. *Byzantii*, CC. CONSS. 300.

De exceptione dilatoria.

19. Iidem AA. & CC. Menandro.

EXceptionem dilatoriam [45] opposuit quidem initio [46], probari vero, postquam [47] actor monstraverit, quod adseveret, oportet. Dat. 13. Kalend. Aprilis, *Nicomediæ*, CC. CONSS. 300.

De testibus.

In AUTHENT. de testib. §. quia vero multi. col. 7. tit. 2. Nov. 90. cap. 4.

AT [48] *qui semel produxerit testes, aut bis* [49], *aut ter* [50]: *& testificata tractaverit, aut ab adversario hoc faciente disputationem*

---

1 Puta rationes. *l. 6. ff. h. t.* 2 Id est, quæ domi ac privatim non adscito tabellione testibus aut adversario, quisque sibi facit. *l. 3. ff. de jure fisci.* 3 Ἢ τῶ ἰδιωτῶ ὑπομνήματι. 1. Harm. 8. §. 8. propria subnotatio. *l. 7. ff. h. t.* 4 *l. 7. ff. h. t.* vel professio, adfeveratio. *l. 5. ff. de testib.* Brevis. *l. ult. ff. de conven. fisci debitor.* Vid. *l. 3. ff. h. t.* 6 Id est, testamente: hoc ut verum esset, dicit adl. 5. §. *familia erecta. C. h. t.* 10. 8. *comm. utriusque.* adde *l.* 37. §. 1. *in fin. ff. de legat.* 3. 7 Se debere: ita legendum existimo, idque demonstrat hæc hypothesis, diversa a superiore, que extat huius initio: Id enim facit, qui sibi nomen facit. Authentica proxime sequens, Hæredes cogi flare teftatoris religioni; Quæ verba ostendunt testatorem certarum rerum debitum confessum fuisse, non autem ibi res certas debitas: alioquin dicendum fuisset, debitores cogi flare religioni defuncti. Ratio autem decidendi hic est manifesta. *l. 11. §. 1. ff. de interrog. in jur. faciend.* 8 Potest tamen eo casu debitori deferri jusjurandum. *d. §. §.* adde Cujac. *Obs.* 18. *cap. 1. in fin.* 9 Sic reftitue. Quod non obtinet omnimodo, nisi testator &c. ut fit fenfus: Non continuo obligari hæredes ex confessione teftatoris, nisi juraverit: non ex quovis ejus confessione, sed tantum jurata tenerì. 10 Defuncti juramento heredes obligantur. 11 Et falsi facilitati. Caeterum hinc colligas, rem mali exempli vitandam. *l. 47. ff. de judiciis.* 12 Subaudi *adversarius, possessionis.* 2. Harm. 8. §. 8. §. 9. Vid. *l. 5. C. h. t.* 13 *l. ult. ff. de conventendis fisci debitoribus.* 14 Ab reo probationes non exiguntur, fed ab actore. *l. 2. ff. h. t.* Probationibus reus non oneratur. *Syn. Basil. 22. tit. 1. c. 41.* 15 Etiamsi qui allegat, & de ætate excipit, eam coprobare. *l. 4. §. de in integr. l. 32. l. 39. ff. de minorib. 25. ann.* 16 *Natales*, aut honores patris liberos ejus ingenuos esse non probant. 17 Non necessario ingenua præsumitur, cujus pater ingenuus non bonæ fundus est, at hoc, præmisso tamen. adde *l. 22. ff. de liberali cauſa.* 18 Honoribus enim non funguntur, neque ad honores admittuntur servi. *l. Barbarius. 3. ff. de off. prætorum.* adde *l. 1. l. ult. ff. de dignitatibus lib.* 12. 19 Id est, cum præ id accidat. Interim observa argumentum a communiter accidentibus, vid. Roland. a Valle 1. *conſil.* 52. n. 12. 13. 20 Vitium qui testamenti impugnat, vitium tenetur probare: alias præsumitur pro testamento. 21 Nota apud quem agatur de hereditate. 22 Ἀσχέτ. *in l. nunquam. ff. de donat.* Lanfius. *in repetit. c. quoniam. extr. de probat. in verb. teſtes. verſ. venit proband.* Paul. Caſtrenſ. *conſ.* 241. & Alex. *conſ.* 11. *vol. 4.* Mod. 23 Emptio, poſſeſſionis appreheníio, pecuniæ numeratio, teſtibus, citra inſtrumenta probari poteſt. adde quæ ſcripſi ad *l.* 17. *ff. de poſſeſſ.* 24 Vacua poſſeſſio quid ſit, vid. *l. 2. in fin. ff. de act. empt.* 25 *l. 1. §. de fide inſtrum.* 26 Conſanguinitas non neceſſario probatur epiſtolis, aut adu nudo judicii familiæ erciſcundæ accepto. Interim tamen præſumitur tibi ſoror, quam ſcripta epiſtola ſororem voceſti: cum qua denique judicium familiæ erciſcundæ velut cum ſorore tua & filia defuncti accepiſti: ut onus eo caſu conſanguinitatis impugnandæ tibi incumbat. *ibi, te poſſe probare confidis.* 27 Tantum ſcilicet. vide *l. 14. l. 29. ff. h. t.* nec transactione matris. *l. 26. ff. de tranſact.* 28 Conſanguinitas quomodo probetur, vide Hartm. nunquam. *tract. 13. obſ. 2. v. l. 10. C. h. t.* 29 Probatur conſanguinitas natalibus & adoptione, hoc eſt, vel matrimonio vel adoptione. *l. 14. l. h. t.* Imo natalibus non probatur. *l. 83. ff. de condit. & demonſt.* 30 Subſtantiæ perimit veritatem. Hal. *l. 9. ſupr. de juris & facti ignor.* 31 Sorores enim interdum appellamus, nuda amicitia citra jus ullum

---

acceperit, & ex hoc teſtificata [1] *diáxerit, non habebit licentiam ulterius uti productione teſtium, ex divina etiam juſſione: Si vero hoc non egerit, tunc danda eſt quarta* [2] *productio teſtium: ſacramento* [3] *ab eo prius dando*, Quod neque ſubtraxerit, neque percontatus eſt ipſe teſtificationes, vel aliquis advocatorum ejus, vel alius pro eo agens; nec per dolum, nec per machinationem, vel artem, quartam productionem teſtium petat fieri.

Si ea, quæ de ſtatu ſuo litigat, inſtrumenta ſubtraxiſſe dicatur.

20. Iidem AA. & CC. Phronimæ.

SI de poſſeſſione ſervitutis, emptionis [4] inſtrumentis ſubtractis, in libertatem proclamat Eutychia, cum petitori [5] probationis onus incumbat, intentione ſua defecta, his juvari minime poteſt: Nam ſi in ſervitutem petatur, ad emptionis probationem non eſt indiciis aliis opus, ſed inſtrumentorum furtum [6] monſtrare ſufficit. 4. Non. Dec. *Nicomediæ*, CC. CONSS. 300.

De rei vindicatione.

21. Iidem AA. & CC. Criſpo.

AD probationem dominii, aliena ſubtrahentes [7] inſtrumenta, his uti minime [8] poſſunt: quippe cum horum lectio [9] non recitantem, ſed quem tenor ſcripturæ deſignat, adjuvet. Cum itaque nec cætera probationum indicia [10] reprobentur, jure competenti, prædiorum quæ in quæſtionem veniunt, dominium ad te oſtende pertinere: nam res vindicantem, ab emptore [11] ſuos numeratos nummos adſeverantem, erga probationem laborare non convenit: ſi quidem hujusmodi, licet probetur factum, [tamen] intentioni nullum præbet admiculum. S. 6. Id. Decemb. *Singidoni*, AA. CONSS. 303.

De cauſſa ſtatus.

Per media impertinentia non ſit probatio. Bald.

22. Iidem AA. & CC. Agathoclæ.

AD probationem ſervitutis Glyconis, matrem ejus ac fratrem [12] ſervilia feciſſe miniſteria non ſufficit: cum [13] neque ingenuorum conniventia conjunctis neceſſitudine præjudicet: neque de ſervis ex eadem matre natis libertatem unus adipiſci prohibeatur. Dat. 9. Kal. Januar. ipſis CC. CONSS. 304.

De actore & reo.

23. Iidem AA. & CC. Menelao.

ACtor, quod adſeverat, probare ſe non poſſe profitendo, reum [14] neceſſitate monſtrandi contrarium non adſtringit: cum *per rerum naturam factum negantis* [15] *probatio nulla* [16] *ſit.* Dat. 8. Kal. Jan. CC. & CONSS. 304.

---

legem adnotat Gothofredus, lege Rainaldum Corſium *lib. 2. indag. cap. 6.* Joan. Aurpachium *lib. 2. allegat. fingul. cap. 4.* Felin. *ad cap. per tuas & ad c. fraternitatis. de teſtib.* ubi Parif. *n. 22. 57. & 66.* Socinum *Reg. 403.* Corraum *in Memorial. in verb. teſtis regulariter. in fin. vers. de deſponſat. impub.* Ripam *ad l. a 9. hoc autem jud. num. 76. ff. de donat. inoffic.* Quidonem Papæ *quæſt. 72. & 124.* Jurſium Alexandr. *conſil. 238. num. 4. lib. 6.* Add. *ad c. in præſentia. num. 75. de probationib.* Port. Imol. *l. 1. comulg.* 39. ubi ponit 7. ampliationes & 70. limitationes. *Mod.*

1 Dideciſſe teſtificata productionem teſtium impedit. 2 Quarta productio teſtium requirit ſolennitatem. 3 Juramento prius datur animi qualitas. 4 Non continuo qui in libertatem proclamat ex inſtrumentis ſive emptionis (id eſt, quibus conſtat ſuam liberrarem) modum venalitiæ) quæ penes ſe habet, præſumitur liber, præſumitur potius ſe ſubtraxiſſe: niſi a domino reddita, animo manumittendi, probaverit. Diverſum erit, ſi in libertatem ultro non proclamet, ſed eum in ſervitutem dominus aſſerat, tunc enim ſola productione inſtrumenti præſumitur liber, niſi ſubtractum probetur. vid. *l. 12. Ed. 1. c. περὶ ἀναζητήσεως &c. ex tit. 9. 20. 21.* Interim nota veterj morís vestigium, quo in uſu fuit manumittis inſtrumenta ſervitutis reddi. *5. l. 2. ff. h. t.* 5 *l. 2. ff. h. t.* 6 *l. 5. l. 13.* 7 Furi non prodeſt inſtrumentum ſubtractum. 8 Vide Zaſium *2. Reſponſ. 12.* 9 Inſtrumentum nihil aliud probat, quam quod in eo continetur: non juvat recitantem, ſed eum, quem tenor ſcripturæ deſignat. *l. 4. in fin. ff. de teſtib.* 10 Indicia valent ad probationem. vid. *l. ult. ff. h. t.* 11 Non At habeo penes me emptionis illius inſtrumenta, ut hinc poſſit præſumi emptionem meo nomine factam & argumentis probari. *l. 6. ff. de fide inſtr.* 12 Non ſi mater, aut nomine fundum emptum fuiſſe inſtrumentum demonſtrabit. 13 Facit *l. 17. h. t.* 14 *l. 11. §. de pet. hered.* 15 Negativa facti probari non poteſt. *l. 10. in fin. ff. de non numer. pec.* juris poteſt. *l. 5. in fin. ff. h. t.* ſed & ea quæ tempus, & locum habet adjunctum, veluti ſi te vel adverſarium abſuiſſe probaveris: *l. 14. in fin. ff. de contrab. ſtipul.* Hujusmodi negatio non eſt pura vel ſimplex. adde *l. 5. J. de cadicillis.* Martinum de Fano, & Franciſcum Herculem *conſ. 2. in fin. J. de Collat.* Athenæ *deciſ.* 400. *num. 9.* Cravetta *conſ. 1. Aret. conſ.* 83. Bar. *conſ.* 81. Iatiſſime Rip. *ad l. in illa. ff. de vulg. & pupill. & ad c. Ecclesiæ Sutrinæ. nu.* 72. *& ſeq. ext. de cauſ. poſſeſſ. & propr.* Cagnolus *ad l. ſi emancipatus. n.* 35. *J. de collat.* Mod. 17 *l. 3. & Theod. de fide teſtium & inſtrumentorum.* ubi Scholiaſtes & interpres hanc ſententiam proponit: Eos qui ſcripturam in audientiam protulerint, veritatem ejus probare juberi: quod in omnibus cauſis hoc ſtatutum ſit, ut ſcripturam probatio affirmet. Nam ſi is qui ſcripturam protulit, ejus non adfirmet veritatem, ut falſitatis reus retinebitur. Reque obſcure autor Synopſeos 22. *tit. 1. c. 57.* refert, cum qui ſcripturam protulerit, ipſum eum verum eſſe probare cogi: ac niſi id doceat, falſi judicium ſuſtinere. Itaque ut lucem his autoribus adferamus, proferre ſcripturam ait (ut hic legitur) *ſcripturam ſuſpectam communibus,* & promere in judicio, nihil aliud eſt, quam ſcripturam adverſarii commentitiam, & falſam arcuſare. An olim pauper, hodie ealis ſit præſumendus, vid. *l. 10. inſt. de interr. act.* 28 Bona a defuncto relicta, non præſumuntur alterius eſſe, aut ab eo donata, niſi de donatione conſtiterit. vid. Alciat. *1. præſumpt.* 10. Dominium enim præſumitur conſtitutum in filium heredem: non in donatarium. Donatarius itaque ſive agit, ſive ab eo petatur, donationem probare tenetur. 29 Non ſi mater libera, non ejus filii liberi: potuerunt enim ante matris libertatem nasci. *l. 10. in fin. ff. h. t. l. 22. ff. h. t.* 30 Non ſi ſtatuliber nihil movetur ſtatus quæſtio, ideo liber cenſeris. Poteſt enim eidem mater nondum libera, te: liberè fatus, fratres tuos perpriſſe. *l. 17. J. de liberali cauſ.* 41 *Sub.* libertatis. *l. 17. J. de liberali cauſ.* 42 *l. ult. inſt. adverſus. tutele.* 43 *l. 10. infr. de don.* 44 Præſumitur pro inſtrumento, niſi contrarium probetur. *l. 14. in fin. infr. de contrab. ſtip. l. 5. ff. de donat. inter virum & uxorem.* Adverſus inſtrumentum admittì poſſunt probationes contrariæ. 45 *l. 12. J. de except. ſeu præſcript.* Diluriæ ad perſonas judicis, actoris, procuratoris pertinent: peremptoriæ ad ipſas cauſas. Non mirum itaque, ſi ille ante litem conteſtatam opponendæ ſint: Peremptoria vero poſt eam conteſtatam poſſunt opponi. Eſt & illud ſciendum, Dilatorias quoque ex pacto temporis poſſe competere. *l. 27. §. 1. ff. de pactis: qua de re vid.* Cuj. *9. obſ. 15.* 46 Id eſt ante litem conteſtatam. 47 Id eſt, poſt litem conteſtatam. Non ſunt igitur exceptiones *opponere, & probare.* Dilatoria ante, non poſt litem conteſtatam, opponitur. Poſt non ante probatur. 48 Qui tertio teſtes produxit poſt editas exceptiones amplius teſtes producere non poteſt. Quid ſi tres exceptæ nec per ſe ipſe, aut per proprium patronum teſtimonis interfuit? tum poteſt ante editas exceptiones, & quarto teſtes profert: ſi tamen jurarit, non ſe dolo quartam teſtium productionem querere. 1. Harm. 6. §. 36. 49 Semis eſt. Item, qui ſemel vel iterum, vel tertio teſtes produxit, & poſt tertiam productionem, productioni renunciavit, non admittì ad aliam productionem, ſi & priorum teſtimonia, vel adverſarii exceptiones non cognoverit. Sin minus, admittì: dummodo jurraverit ſe priora teſtimonia cognita non habere. 50 Tres productiones teſtium permiſſæ. *Goth.* Ad confirmationem, declarationem, & ampliationem eorum, quæ ad hanc

---

De ſcriptura ſuſpecta.

24. Imppp. VALENS, GRATIANUS, VALENTINIANUS AAA. ad Antonium præfectum prætorio, poſt alia.

JUbemus [17] omnes, qui ſcripturas ſuſpectas [18] comminiſcuntur [19], cum quid in judicio prompſerint [20], niſi ipſi adſtruxerint [21] veritatem, ut nefariæ [22] ſcripturæ reos [23], & quaſi falſarios eſſe detinendos. Dat. Prid. Id. Jan. *Tiberiade*, VALENTE V. & VALENTINIANO Jun. CONSS. 376.

De judiciis criminalibus.

25. Imppp. GRATIANUS, VALENTINIANUS, & THEODOSIUS, AAA. Floro P. P.

SCiant cuncti accuſatores eam ſe rem deferre in publicam notionem debere, quæ munita ſit [24] idoneis [teſtibus, vel] inſtructa apertiſſimis documentis, vel indiciis [25] ad probationem indubitatis & late [26] clarioribus expedita.

TIT. XX.

DE TESTIBUS [27].

De ſcripta teſtatione, & nuda voce.

HAnc legem reſtituit ex Baſilicis Cujacius lib. 13. obſervat. cap. 38. *quam Antonini eſſe exiſtimat: illius autem ea eſt ſententia: Ne teſtes recipiantur adverſus tabulas vel inſtrumenta, quæ etiam teſtium ſubſcriptionem habent: & eam expreſſit Harmenopulus his verbis*, lib. 1. tit. 6. ἀγεγραπτε μαρτυρία κατ' ἐγγράφε μαρτυρίας ἰσχύει ὁ δύναται.

1. * 28.

COntra ſcriptum teſtimonium non ſcriptum teſtimonium non fetuit [29].

De ingenuitate.

2. Imp. ALEXANDER A. Carpo.

SI tibi controverſia ingenuitatis fiat, defende cauſam [tuam inſtrumentis [30] & argumentis, quibus potes: Soli [31] enim teſtes ad ingenuitatis probationem non ſufficiunt. PP. 10. Kal. Maji, MAXIMO II. & ÆLIANO CONSS. 224.

De teſtimonio domeſtico.

3. Impp. VALERIANUS & GALLIENUS AA. Roſæ.

ETiam jure civili domeſtici [32] teſtimonii fides [33] improbatur [34], PP. 3. Kal. Septemb. VALERIANO III. & GALLIENO II. AA. CONSS. 256.

De teſtatione ſola.

4. Imppp. CARUS, CARINUS, & NUMERIANUS, AAA. Valerio.

SOla [35] teſtatione prolatam, nec aliis legitimis [36] adminiculis cau-

---

27 Paulus *5. ſententt.* 15. & 52. *ff. 5. Novell.* 90. & 21. *Ecl.* 1. Harm. 6. *§. quæſt.* 4. 5. 9. & 14. *quæſt.* 2. & 3. *Decret.* 20. & 2. *Sext.* 10. & 2. *Clem.* 8. vide Dideníorp. *in tract. de teſtib.* Rebuff. *tom. 3. tract. de teſtib.* 28 Latina interpretatio. 29 Sic diſtinxerunt veteres, ut ſcripturas ſuſpectas [18] comminiſcuntur [19], cum quid in judicio prompſerint [20], niſi ipſi adſtruxerint [21] veritatem, ut nefariæ [22] ſcripturæ reos [23], & quaſi falſarios eſſe detinendos. Dat. Prid. Id. Jan. *Tiberiade*, VALENTE V. & VALENTINIANO Jun. CONSS. 376. 30 Sic diſtinxerunt veteres, ut ſcripturas ſuſpectas [18] comminiſcuntur [19], cum quid in judicio prompſerint [20], niſi ipſi adſtruxerint [21] veritatem, ut nefariæ [22] ſcripturæ reos [23], & quaſi falſarios eſſe detinendos. Dat. Prid. Id. Jan. *Tiberiade*, VALENTE V. & VALENTINIANO Jun. CONSS. 376. 31 Ne dicas inſtrumentis & argumentis probari. *l. 6. J. de fide inſt. l. 16. de liberal. cauſ. l. 10. ff. tit. comm.* Porro videbatur dicendum, Teſtibus ingenuitatem probari non poſſe. Nam ingenui ætas, ut naſcitur, conſtirubi ſolet. *l. 2. ff. de exceſſ. tut. l. 3. ff. de cenſib.* Videri exinde alia ratio ſimi poteſt ex cauſa ſanguinis. *l. 3. §. 3. ff. h. t.* 32 Domeſtica teſtimonia vid. *l. 6. J. h. t.* uxor, ſervi & ſimiles perſonæ: de quibus vide quæ notavi ad *l. 24. ff. de teſtib.* mercenarius. *l. 11. §. 1. ff. de penis*: hoc addendum, domeſticum teſtimonium dicendi ſpectari, niſi is in quem agitur dans opera teſtem emerit: & ita ſervilis oníicoe adverſus tertium eo utterur. *l. 1. §. 12. ff. de quæſtionib.* vide Oldendorp. *in tract. de diſputats a Marſil. ſing. 5.* Tiraquel. *in tract. reſtrict. cauſ. primo, num. 101.* Gudofne Papæ *quæſtion. 41.* Diazio *Regul. 746.* Franc. Turz. *ad Regul. 75.* Bartolo *ad l. 34* Adverſus tertium fcil. & ubi teſtium *domino, vel patri* aliquid adquiritur. 1. Harmen. 6. *ἐν ὑπομνήματι μαρτύρων. l. 9. ff. de teſtib.* Quid ſi tertius ultro petierit domeſticus interrogari? Accurſius putat ſtare coperadas: diſtinguo melius: nam parentes, & liberi, etiam inviti non coguntur alii in alios teſtimonium ferre. *l. 4. §. 5. ff. h. t.* Servi certis caſibus cogantur. *l. 1. infr. de quæſt. l. 10. §. 4. ff. de quæſt. 21. Ecl. 1. c. 27. in fin. ſimiles num. 7.* Lego apud Paponem duos infantulos adverſus parentem ſuum inſtrumentis & adverſus tertium fervi interrogatos. *l. 1. ff. de SC Silanian.* Quid ſi de injuria alicui illata agatur, *domeſticis* eſſe fides adhibenda adverſus tertium? poteſt adhiberi, ſi modo ita *& ſimpliciter effectur ſolpicio.* 33 Solum, *vulgat.* Quæri poteſt, quid hic ſit *ſola* (ſi poteſt enim remitti jurramentum) *l. 6. J. h. t. l. 31. ff. de jurejur.* aut fine ſententia (id enim Bartolo factum. *l. 13. J. de fide inſtrumen.* hæc enim interpretatio frequentem ad titulum magis pertinere videtur.) Ne dicas ſolam teſtationem ſine publicarione, fidem non facere apud illum judicem (hoc enim non perpetuo verum eſt) aut ſine ratione teſtimonium non valere (nam ne hoc quoque perpetuum eſt. *c. ſicut. de re jud.* unde ex hoc loco notat Socin. *reg. 401. 402.* Teſtem teſtimonii ſui cauſam non reddentem recte teſtari: eiusque teſtimonium valere, ſimilibus illis exceptis, in quibus cauſam reddere tenetur) Loriotus putat, totum judiciale negotium a cauſis ad exceptiones usque ex ſolis teſtibus conſtare. *l. Publia.* 26. §. 2. *ff. depoſit.* ita ex ſolis teſtatione nasci non poſſe. *l. 2. ff. de dole ex cauſa.* Quare nihil agetur, ſi ſententia nullam aliam cauſam, quam teſtationem teſtium continebit, cum hoc præterea ſcire judex debeat, quo titulo reus debeat. 34 Teſtis teſtatio, ſola eſt & nuda, id eſt, qui ita teſtatur, non probat: qua de re vide Oldendorp. *in tract. de teſtib. num.* 4. Wernh. 1. *prælect. 1. obſerv.* 1. poteſt tamen interrogari denuo. Idem *obſ.* 2.

farri

sam approbatam, nullius esse momenti, certum est. PP. 8. Kal. Dec. CARO & CARINO AA. CONSS. 283.

De qualitate testium.

5. Impp. DIOCLETIANUS & MAXIMIANUS AA. Candido.

EOs testes ad veritatem juvandam adhiberi oportet, qui omni gratiæ [1] & potentatui [2] fidem religioni judiciariæ debitam possint præponere. PP. 5. Kal. Maji, MAXIMO II. & AQUILINO CONSS. 286.

De parentibus & liberis.

6. Iidem AA. & CC. Tertullo.

PArentes [3] & [4] liberi [5] invicem adversus [6] se nec volentes [7] ad testimonium admittendi sunt [8]. PP. 4. Non. Decemb. *Nicomediæ*, CC. CONSS. 294.

De exhibitione.

7. Iidem AA. & CC. Diogeni & Ingenuæ.

NImis [9] grave est, quod petitis, urgeri partem diversam ad exhibitionem [10] eorum [11], per quos sibi [12] negotium fiat: unde intelligitis, quod intentionis [13] vestræ proprias afferre debetis probationes, non adversus se ab adversariis adduci. Dat. 6. Kal. Maji, CC. CONSS. 294.

De servo.

8. Iidem AA. & CC. Deruloni.

SErvos pro domino, quemadmodum [14] adversus eum, interrogari non posse: pro facto autem suo [15] interrogari posse, non ambigitur. Datum Kal. Novemb. *Nicomediæ*, CC. CONSS. 294.

De jurejurando, de qualitate testium. 1. *De uno teste.*

9. Imp. CONSTANTINUS A. ad Julianum Præfidem.

JUrisjurandi [16] religione testes, prius [17] quam perhibeant testimonium, famdudum arctari præcipimus: & ut honestioribus potius testibus fides adhibeatur. §. 1. Simili modo fanximus, Ut unius [18] testimonium [19] nemo judicum in quacumque [20] causa facile patiatur admitti. Et nunc manifeste fancimus, ut unius omnino testis responsio [21] non audiatur, etiamsi præclaræ [22] Curiæ honore præfulgeat. Dat. 8. Kalend. Septembr. *Natisso*, OPTATO & PAULINO CONSS. 334.

De re propria.

10. Imppp. VALENS, GRAT. & VALENTIN. AAA. ad Gracchum P. Urbi.

OMnibus in re propria [23] dicendi testimonii [24] facultatem jura submoverunt [25]. Dat. 5. Kalend. Decemb. VALENTE V. & VALENTINIANO Jun. CONSS. 376.

De statu testium, ut socii vel participes criminis non sint: de sumptibus.

11. Impp. HONOR. & THEOD. AA. Cæciliano P. P.

QUoniam liberi [26] testes ad causas postulantur alienas, si socii & participes [27] criminis non dicantur, sed fides ab his notitiæ [28] postuletur, in exhibitione [29] necessariarum [30] personarum, hoc est testium; talis debet esse cautio [31] judicantis, ut his venturis ad judicium per accusatorem, vel ab his, per quos fuerunt postulati [32], sumptus [33] competentes dari præcipiat. † Idem juris est, & si in pecuniaria causa testes ab alterutra parte producendi sunt. Dat. 13. Kalend. Februar. *Ravennæ*, HONORIO VIII. & THEOD. III. AA. CONSS. 409.

De statu testis.

In AUTHENT. de testib. §. si vero dicatur, col. 7. tit. 2. Novell. 90. cap. 6.

SI testis producius dicatur, servilis [34] *esse fortunæ, & testari voluerit, ipse vero se liberum esse affirmet, si quidem ex nativitate, sufficiat testimonium ejus: ut, si is habita disputatione servus esse apparuerit, respuatur ejus testimonium. Si vero libertinum se dixerit: prius instrumentum sive manumissionis ostendat, quam testificetur: nisi juraverit se alibi probationes habere: quo facto, testificatio quidem scribitur: sed nisi instrumentum monstraverit, respuatur testimonium ejus. Si vero dicatur odiosus ex lite criminis inter eos mota, & hoc apparuerit: non ante audiatur, quam de crimine judicetur. Si vero ex lite pecuniaria, vel aliter est odiosus, procedat quidem testatio, tempore* [35] *vero disputationum serventur hujusmodi quæstiones.*

De libertis.

12. Iidem AA. Georgiæ.

LIbertorum adversus [36] patronos illicitas atque improbas voces pœnæ objectione præcludimus: atque ita, ut non solummodo sponte prodire non audeant, sed ne vocati quidem in judicium venire cogantur. Dat. 4. Idus Auguſt. *Ravennæ*, MARINIANO, & ASCLEPIODOTO CONSS. 423.

De falsis testibus.

13. [37] Imp. ZENO.

QUi [38] falsa in testimonio protulerit, primum quidem de perjurio [39], deinde falli crimine convenitur. Quod si eum in ipso testimonii tempore mentiri suspicio fit, verberatur [40]. Quod si is, qui ex falso testimonio damnatus est, civiliter [41] agere contra testem voluerit: quidquid damni fecit ab eo recipiet, ac præterea falsus ille testis definitam legibus pœnam sustinebit. Quod si etiam in ipsa lite principali convictus, mendacii fuerit, officium judicis esto, ut eum, vel in totam litem, quæ illi mota est, contra quem testimonium dixit, vel in minus condemnet, vel etiam pœnis subjiciat: servatis omnibus, quæ jam statuta sunt de his, qui falsum testimonium perhibent.

14. Imp. ZENO A. Arcadio P. P.

NUllum [42] penitus, cum semel ad judicem quemlibet [43], licet non suum, dicendi gratia testimonium fuerit ingressus, armatam forte militiam, vel quamlibet aliam fori præscriptionem ad evadendum judicis motum [44] quem vel testimonii verborum improbitas [45], vel rei qualitas flagitaverit, posse prætendere præcipimus: sed omnes qui in civili scilicet causa suum præbent testimonium, separato, & tanquam [ante] judicium interim depositio exceptionis fori [46] privilegio, hujusmodi præsidio denudatos, ita [ad] judicantis intrare secretum [47], ut quicunque aures ejus offenderint, non dubitent sibimet formidandum: data cunctis judicibus absque ullo præscriptionis obstaculo (sicut sæpe dictum est) [in testes], quorum voces falsitate, vel fraude non carere perspexerint, pro qualitate, videlicet delicti, animadvertendi licentia. Dat. 12. Kal. Jun. DECIO & LONGINO CONSS. 486.

1. *De cognatione & genere.* 2. *De fori præscriptione.*

15. Imp. ZENO.

HAnc [48] *legem restituit ex Basilicis Cujacius* libro decimotertio observationum capite trigesimo octavo, & *illius argumentum hic*

1 Suspecti gratiæ testes non audiuntur. §. Paul. *sent.* 15. §. 1. Amicus, gratiosus testis. *l.* 3. *in princ. ff. h. t.* quibus probetur amicitia *dicunt alibi*, adde & amici socios non admitti. I. Harmen. *d. cap.* 1. §. 6. 2 Potentatus δυναστεία. 21. *Ecl. l.* 1. *cap.* 26. Potentatus, vis species. Eſque mariti in uxorem (vide Oldendorp. *c.* 4. *de testib. n.* 3.) ubi probat, uxorem pro marito testem esse non posse: quia sunt una caro, & una domus, nisi in malestatis crimine. I. Harmen. 6. *cap. περὶ κτεκολογίων* &c.) patris in filium. *l.* 9. *ff. h. t.* domini in servum. *l.* 7. *ff. h. t.* patroni in libertum. *l.* 4. *in fin. ff. h. t.* civitatis in vasallum, subditum, civem, qua de re vide Oldend. *c.* 4. *de testib. n.* 7. Iocupletioris in pauperem: judicis in provinciales, quidam enim potentatus est, imperium. *l.* 6. *ff. h. t.* In his tamen omnibus judex potest rationem personarum aut testium habere, ut pro ejus qualitate perhiberi fibi patiatur, & ad fidem moveatur. 3 Parentum vocabulo afcendentes, cum masculos, tum feminas intelligo. *Ecl. d. l.* 4 *l.* 9. *ff. h. t.* 5 Paul. *sent.* 15. §. 3. 21. *Ecl.* 1. *c.* 29. vide Oldendorp. *d. de testib. n.* 1. & *c.* 66. *de except. n.* 12. 6 An laicus adversus clericum testis esse poteſt? vide Socinum *regula* 409. 7 Secus adversus alios. 1. 17. *ff. h. t.* l. 11. *ff. ad leg. Corn. de falsis.* Imo & liberi adversus parentes a quibusdam auditi, ut dixi *l.* 3. §. 1. 8 *Ecl. d. loco.* Renunciare igitur huic benefitio non possunt. Sunt & talia pleraque, quæ jure prohibita fieri vel geri non possunt, etiamſi maxime ea velimus ac permittamus. *l.* 7. *ff. de pollutandis.* l. *Plus quam.* 15. *de inofficiosis testam.* 2. *ff. de procurat.* 9 Nisi forte in rebus momenti levioris. Zasius *l.* 2. *in princip. c.* 11. atque hoc in afcendentibus & defcendentibus verum eſt: ſed quid de fratre pro fratre: ſocero & ſocru pro genero & nuru; marito pro uxore; vel e contra? adi Baldum & Salycetum *hic.* Alciat. *regul.* 1. *præſumpt.* 23. *num.* 2. Thomam Grammaticum *conſ.* 12. *num.* 6. & *num.* 8. & *conſil.* 45. *num.* 3. 5. & 15. *cum ſequent.* Socin. *conſ.* 17. *lib.* 1. Dunrenum *lib.* 1. *diſputat. capitul.* 28. Menochium *de arbitr. jud. lib.* 2. *caſ.* 100. 101. 102. & 104. Mod. 9 *l.* 10. §. 4. *ff. de quæſtionib. l.* 4. §. *de elend.* 10 Ne dicens, ad eos alendos, *ut l.* 11. *ff. h. t.* ſed ad producendos. unde Græci ſpeciem hujus legis ita exponunt, Neminem cogi teſtes in ſeipſum ἀγωνιζεσθαι. *Synopſ.* 21. *tit.* 1. *cap.* 27. *vel* ἀγορεύειν, id eſt, producere, 1. Harmen. 6. §. 17. & hujus legis aliquot finis hanc interpretationem admittit. 11 Teſtium ſcilicet. 12 Nemo adverſus ſe teſtes producere cogitur. *dict.* §. 4. Harmen. *dict. loco.* 13 Ως βάσταγμα. Græci illo loco. Aſtor arbitratu ſuo probationes ſuas inſtituere debet. 14. 4. §. 4. Paul. 1. *ſent.* 12. §. 4. & 5. *ſent.* 16. §. 5. 15 In ſe ſcilicet. 16 *l.* 3. *de queſtion.* Paul. 1. *ſent.* 17. §. 13. *in fin.* & 5. *ſent.* 14. §. 1. *l.* 7. *ff. de probat.* 16 *l.* 19. 3. *h. t.* Quid jurant? de veritate dicenda, non modo ſuper articulis ſuis, ſed & in iis omnibus que ad cauſam facium: vide Wurmſerum 1. *præſt.* 18. *obſerv.* 9. aliis eorum teſtimonium nullum, vid. Oldendorp. *c.* 5. *de teſtib. n.* 2. Juratur autem parte adverſa citata & præſente. vid. *l.* 11. *ff. de fide inſtrum.* aliis eorum teſtimonia carent fide. vid. Oldendorp. *ibid. n.* 3. Goth. Ad. de Marant. *de teſtib. probat.* part. 2. Anſ. 17 Teſtis injuratus fidem non facit: vide tamen Socin. *reg.* 424. unde notant teſtium depoſitionem duobus conſtare, ipſo teſtimonio & juramento, quorum alterum ſine altero non valeat, *c. fraternitatis* 17. *extr. de teſtib. & atteſtat.* 18 Unus teſtis, nullus teſtis. Unius teſtimonium in nullum teſtimonium. Vox unius vox nullius eſt. Harmen. 6. *dict. cap.* adde *l.* 20. *ff. de quæſtionib.* adde quæ dixi ad *l.* 14. *ff. de dote præleg. l.* 1. *in fin. ff. de verb. oblig. l.* 1. §. 4. *l.* 20. *ff. de quæſtionib.* adde Regid. Boff. *in tract. appoſit. contra teſtes.* n. 70. & ſeq. vid. Socin. *reg.* 422. 19 Cicero hanc materiam vide Martill. *jing.* 214. Jaſon. *ad legem primam n.* 66. 3. *de ſumma trinit. tract. ad l. nec is col.* 1. *de acquir. hereditt. ad l. admonendi. n.* 105. *de jurejur. ad l.* 1. §. *ſi quis abjens. n.* 9. *ſi ex noxali. conſ.* Hieron. Grat. *conſ.* 152. n. 5. Graveti. *conſ.* 178. n. 7. Cott. *in memor. in verſ. teſtes.* Alex. *conſ.* 72. *lib.* 1. Felin. *ad c. per tuas. de teſtib.* Mod. 20 Sic depoſitio unius teſtis confirmata etiam ſigillo, non admittitur Harmen. *dict. cap.* idem tamen ab. ſolum tabellionem ſufficere 81 ferendum teſtimonium ſuper compatratione eorum inſtrumentorum, que proferuntur. *l.* 21. *in fin.* 3. *ad leg. Corn. de falſis.* idem eſſe in nummulariorum rationibus, & in emphyteuſibus, ut unus teſtis illis cauſibus ſuffi-

ciat. 21 Excipe *l.* 3. 3. *de reb. credit.* ubi creditur juramento debitoris. Adde nil teſtator ita voluerit. *l.* 14. *ff. de dote.* Item, ſi dubitatur de inſtrumento an ſit publ. um, ſolus tabellio fidet fidem. *l.* 21. *in fin.* 3. *ad leg. Corn. de falſis. Novell.* 73. *cap.* 1. Statur etiam juramento creditoris ſuper reſiduo preti pignoris venditi. *l. ult.* §. 5. *verſic. ſin autem.* 3. *de jure dominii impetr.* in terminis fundo appolitis ſtatur depoſitioni venditoris. *l.* 12. *ff. de pignorat.* Unus teſtis negans ſigillum ſuum induxiſſe præſumptionem, & fuit inſtrumentum dubium. *l.* 2. *in fin.* 3. *quemadm. teſtam. aper.* Confentire quoque poſſumus in nudum juramentum adverſarii. *l. ult.* 3. *de ſidetcommiſſ. l. ult.* 3. *de cert. pecſ. mitt.* ab hoſtibus reverſo creditur ſuffragantibus vitæ prioris meritis. *l.* 5. §. 6. *ff. de re milit.* Creditur etiam uni extra judicium, ſeu tanquam ſocio, ubi nullius agitur præjudicium. 22. *queſt.* 4. *can. Innocens.* 23. Uni etiam creditur cum fama. Spec. *tit. de teſt* 3. §. 11. *verſ.* 11. 22 Etiam ſi fit ſenator. Harm. *d. loco. Synopſ. Baſil.* 21. *tit.* 1. *cap.* 30. Mere majorum hoc comparatum ſcribit Cicero *pro Roſcia Amerino.* 23 *l.* 10. *ff. h. t.* 1. Harm. 6. *d. cap.* adde Oldendorp. *cap.* 6. *de except. n.* 22. 23. & 4. *de teſt. n.* 20. 24 Adde *l.* 1. *de pendic* ſententiæ. 3. *ne quis in ſua cauſa.* 25 Tam dicendi teſtimonii, quam ferendæ ſententiæ; ſed quid hic dicendum de procuratore & judice? quid de advocato, vicario, marito &c. adi Martill. *jing.* 516. Guid. Papæ *queſt.* 46. Gandin. *in tract. mal. in fine. de teſtibus. & qui repellantur a teſtimonio.* item Hippol. de Mirill. *in conſil. ſua n.* 10. 8. *principaliter.* Capel. Tolol. *deciſ.* 3. Mod. 26 Id eſt, ingenui. 11. *C. Th.* 14. *l.* 7. Servus teſtis eſſe non poteſt, διὰ ὃ ἀμφιτρεῖς. 1. Harm. 6. *d. cap.* l. 20. §. 7. *ff. qui teſtam.* 27 Vide quæ notavi ad *l.* 16. *in fin. ff. de queſtion.* adde *l. ult. ff. de accuſat.* 28 Teſtis deponere non debet niſi de eo, quod ſibi notum eſt. 29 Id eſt, alimentis, exhibere enim interdum ſignificat alege. adde *l.* 7. 3. *h. t.* 30 Hic non agitur de cognatorum, aut adfinium depoſitione, ut apud Paul. 5. *ſent.* 15. §. 2. Oldendorp. *cap.* 4. *de teſtib. num.* 2. 27 *aliis cap.* 66. *de except. n.* 3. Sed id tantum innuitur. Teſtes cenſeri neceſſarios, ut ſepius in quavis lite. 31 Id eſt, confiderato. 32 Teſtes debent produci & rogari: alias, dictum eorum nullius eſt momenti: adde Wurmſ. 1. *præſt.* 18. *obſ.* 13. 33 Impendia: *l.* 3. §. 4. *ff. ne l. d. l.* 5. 2. *l. ſi appell.* 11. *ff. ad exhib.* 21. *Eclog.* 1. *c.* 3. *in fin.* 1. Harm. 6 *dict. cap.* An operarum amiſſarum a teſte habenda ſit ratio, ſumptus ut eo nomine ei adjudicentur aliquit, vide apud Gail. 1. *obſ.* 99. 34 Vide Socin. *reg.* 125. 35 Id eſt, dicto teſtimonio confirmato quid fi inter eos fides adhibenda ſit teſtationi. 36 Libertus in patronum nec volens, nec invitus teſtimonium dicit. *l.* 4. *in fin. ff. h. t. Synopſis dict. loc. capit.* 33. 1. Harmenopulus 6. *dict. cap. ſin. Theod. l.* 1. *Paul. ſ. ſentent.* 1. §. 3. *in fin.* 37 Hæc ita ſumpta ex lib. 3. *Synopſ.* 1. *ex lib.* 21. *tit.* 1. *cap.* 34. *fol.* 304. reſtituta eſt etiam a Cujac. 13. *obſ.* 38. 38 Interpretatio Leunclavii. 39 Non enim audiuntur, niſi juraverint. *l.* 9. *h. t.* De aliis pœnis teſtium perjurii, vide omnino Wurmſer. 1. *præſt.* 18. *obſ.* 1. 3. *ff. h. t.* Quid ſi teſtis inimicitiæ ab eo ipſo, in quem teſtis producitur, orta eſt? Bartolus putat eo caſu teſtem admitti poſſe. *l.* 1. §. *cum quis.* 26. *ff. de quæſtionib* adde Wurmſer. 1. *præſt.* 18. *obſ.* 12. 20 Teſtis ex ſua depoſitione poteſt argui, ut ſi fit varius, contrarius, perjurus, vacillans, repugnantia deponens, ſingularis, non juratus, ſi in facto proprio loquatur: ſi nullam teſtimonii rationem reddit, ſi publicatis teſtimoniis receptus. vid. Ferrarienſem *formula oppoſita contra teſtes* 10. 21 Satis eſt ad elevandam teſtis fidem, ſi probetur ei data vel promiſſa pecunia. adde *l.* 2. *ff. de conſtitue. pecun.* 1. *queſt.* 1. *cauſa ſponſa.* 128. *l.* 1. §. 2. *ff. ad leg. Corn. de falſis.* adduit nonnulli preces eo ſenſu, corruptos teſtes pecunia, vel precibus, vel promiſſione fidem amittere, etiamſi fuis in teſtimoniis non mentiantur. vid. Oldend. *c.* 66. *except. n.* 26. Galli conſultationem. *l.* 20. *ff. comm. divid.* 45 Id eſt, vacillatio. *l.* 2. *in fin.* 1. 16. *ff. h. t.* & 1. Harm. 6. *dict. cap. in fin.* ut ſi dicat ſe nefcire, mox ſcire. *Bald.* Quid ſi dubitet? potest tempus & ſpatium deliberandi ac reſpondendi a judice petere: qua de re vide Wurmſerum 1. *præſt.* 18. *obſerv.* 46 Fallus teſtis non juvatur fori præſcriptione. 47 Indistinctum interrogandus præſtantibus partibus. 48 Aliam interpretationem Cotii vide *in nova editione Pariſienſi.*

fere verbis explicat: XV. Græca, quæ dat in primis pedaneis judicibus teſtes falſos corrigendi, & tormentis ſubjiciendi, ſi plebeii ſint, jus poteſtatemque, adhibito Præfecto vigilum. Quod ſi teſtes decuriones ſint, vel in aliqua dignitate poſiti, ut non poſſit in eos judex pedaneus animadvertere, debet rem omnem ad magiſtratum, a quo datus eſt, referre, ita ut pro infinuatione relationis nihil inferatur, & ſi res aperta ſit, ſententiam a magiſtratu ferri de teſtium fide ſuſcipienda vel rejicienda oporteat: ſin autem majori indagatione indigere videatur, rurſus ejus rei cognitionem judici delegari, non obſtante ulla præſcriptione fori, ullove privilegio. Nam cum ultro teſtimonium dixerint, ſuo privilegio teſtes renunciaſſe videntur. §. 1. Qui falſo negavit adverſarium ſuum eſſe cognatum, exegitque ab eo probationes generis aut gentis, quam is ſe habere dicebat: non habeat jus vindicandorum bonorum inteſtati, (ejus ſcilicet quem ſuum eſſe cognatum negavit, cum inteſtatus deceſſerit.) Sed non audiatur qui ab adverſario probationes generis exigit, niſi prius ipſe juret de calumnia, & jurato conferatur jus legitimæ ſucceſſionis. Requiruntur [1] vero ad generis probationem teſtes quinque, ſi deſint inſtrumenta, vel tres, ſi illis inſtrumenta ſuffragentur. Quod ſi hujusmodi ſint inſtrumenta, quæ omnium probationum vice eſſe poſſint, illa etiam ſine teſtibus ſufficiunt. † Ultimum [2] autem hujus conſtitutionis caput illud eſt, ut qui inſtrumento teſtis adfuit, & qui depoſuit tanquam teſtis, quæ ſciebat, poſt, lite mota, non poſſit defugere teſtimonium, & uti præſcriptione fori.

De teſtibus cogendis teſtimonium perhibere vel non. 1. *De ſumptibus.*

16. [3] Imp. JUSTINIANUS.

COnſtitutio [4] jubet non ſolum in criminalibus judiciis, ſed etiam in pecuniariis [5] unumquemque [6] cogi teſtimonium perhibere de his, quæ novit [7], cum ſacramenti præſtatione, vel jurare, *ſe nihil compertum habere* (exceptis [8] tamen perſonis quæ legibus [9] prohibentur ad teſtimonium cogi, & etiam illuſtribus, & his qui ſupra illuſtres ſunt, niſi ſacra forma interveniat) & ſi quidem in Regia urbe teſtes habitent, cogit eos propria [10] voce teſtimonium ferre: ſi vero non adfuerint, mitti ad eos jubet procuratores partium, ut apud eos deponant, quæ [11] noverint, vel dejerent, quæ ignorant. Eodem proculdubio obſervando, & in teſtimonio quod in geſtis fit, nempe ut eædem perſonæ ab ejus neceſſitate excipiantur. §. 1. Omnibus autem teſtibus ſine damno & impendio [12] ſuo vult factas de his interlocutiones [13] & productiones procedere.

Si adverſus eum qui teſtibus uſus fuerit, iidem teſtes in alia lite producantur.

17. Imp. JUSTINIANUS A. Mennæ P. P.

SI quis teſtibus uſus [14] fuerit, idemque teſtes adverſus eum in alia lite producantur: non [15] licebit ei perſonas eorum excipere [16]: niſi oſtenderit [17], inimicitias [18] inter ſe & illos poſteu emerſiſſe, ex quibus teſtes repelli [19] leges præcipiunt: non admenda ſcilicet ei licentia, ex [20] ipſis depoſitionibus teſtimonium publicare [21]: *adverſarius monendus a judice, & ſic eo præſente judex atteſtationes recipiat. Quod ſi ventre noluerit, etiam eo abſente atteſtationes recipiat: & perinde valebunt, ac ſi eo præſente receptæ fuiſſent: nec opponere poterit*, quod ex una parte datæ ſunt.

De teſtibus apud compromiſſarios judices produciis.

20. Idem A. Juliano P. P.

CUm apud compromiſſarios judices teſtes fuiſſent producti [48], variatum erat, utrum deberet eorum depoſitionibus in judicio litigator uti, an non eſſet audiendus? Sancimus igitur, ſiquidem in compromiſſis aliquid pro [49] hujusmodi cauſa ſtatutum [50] eſt, hoc obſervari. † Sin autem nihil conventum eſt in hujusmodi caſibus: ſiquidem ſuperſint teſtes [51], licentiam habere eum contra quem depoſitiones eorum proferuntur, ſi eas recuſaverit [52], concedere [53] teſtes iterum adduci, & non [54] opponi eis quod jam teſtimonium ſuum dederint: Vel ſi hoc concedere minime maluerit, depoſitiones eorum quaſi factas accipere: omni jure legitimo quod ei competit adverſus eas ſervato. † Sin autem ab hac luce omnes ſubtracti [55] ſint, tunc neceſſita-

1 Probari genus ubi nulla ſunt inſtrumenta, quinque teſtibus poteſt: ubi adſunt inſtrumenta privata, tres teſtes ſufficiunt; ubi inſtrumentum publicum, unus ſufficit, ſi plures non adſint. *Syn. Baſil.* 21. *tit.* 1. *c.* 36. 2 Teſtis inſtrumentarius cogitur de inſtrumento, a quibus rogatus eo nomine fuerit, teſtimonium dicere. *Synopſ. d. t.* 3 Hanc legem Cujacius reſtituit 13. *obſ* 38. ejusdem facit mentionem S. *obſ.* 13. extat autem apud autorem *Synopſ* 21. *tit.* 1. *c.* 37. 4 Interpretatio Conti. 5 Adde *Novell.* 90. *cap.* 6. 6 Id fallitin perſonis legibus exceptis. 7 Id eſt, quæ percepit ſenſu aliquo. Ethne teſtis audiendus deponens de actu mentali, ſeu præſumpto, vid. ad hanc legem Marant. *part.* 6. *de reſpect. ſuſpenſ. num.* 16. & Joann. a Sande *de fac. Proficar. l.* 1. *tit.* 10. *defin.* 1. Anſ. Adde Cujac. l. 8. *obſ.* 38. S. I. Conf. Bald. *tract. l.* 1. *C. de ſenten. pub.* Socin. *reg.* 521. Franc. de Aret. *conſ.* 37. & *conſ.* 45. Alex. *conſil.* 24. & 97. 2. *vol. Bart. ad l.* 2. 3. *Lothar. D. de qq. pro. arc.* omnibus plenissime *in c. cautius. de teſtibus.* Mod. 26 *Novv.* 90. *c.* 2. Cautionis ſcriptæ difficultio per apocham probanda eſt. 27 Redempti teſtes: de quibus vid. *l.* 17. 3. *h. t.* 28 Dixi ad *l.* 1. *fuer. h. t.* adde, quinque teſtes habere vim ſcripturæ. Hac lege permotus Socinus Spinetis cenſuit, Quinque teſtibus rem quamlibet probari poſſe, quantumvis ſtatutum prohibeat, probationes niſi ſcripæ fint admitti. vid. Mynſing. 1. *obſ.* 5. adde Cuiac. 13. *obſ.* 38. 29 1. Harmen. 6. *in fin.* 30 Ita ut ſolli percipiant. *l.* 20. 6. *pro. ff. de teſtam.* teſtes tenentur deponere de ſua præſentia in actu. *Bald.* 31 *l.* 7. *fuer. de leg. & conſt.* 32 Apocha deperdita, formato vel caſu, duobus teſtibus probare poſſumus ſolutam creditori ſuiſſe pecuniam. 33 Duos *l. ubi.* 12. *ff. h. t.* 34 Teſtis an præſumatur rogatus vid. Mantic. 2. *de conject.* 21. 52. 35 Vana aut per tranſennam, ἐκ τῆς παρόδου ſumpta teſtimonia non valent, vid. 2. Harm. 6. §. 37. *Novv.* 90. *c.* 2. 36 Subaudi, quoties debitor ſcripto obligatus ſatisfacit creditori. 37 Invitus quis cogitur etiam in pecuniaria cauſa teſtimonium dicere. 38 *l.* 16. *fuer. h. t.* 39 Teſtis in cuſtodiam non conjicitur: ſed ei juramentum de exhibendo ſe in judicio defertur. 40 De hac lege, quam ſingularem dicunt, vid. Lanfranc. *ad c. quamvis contra. in verb. teſtium. in fi. quæſt. de probat.* Raphael. Fulgof. *in l.* 1. *J. quemodo & quando jud.* Socin. *conſ.* 523. Hippolyt. *ſing.* 24. Thom. Fer. *cauſ.* 12. Angel. *conſ.* 167. Mod. 41 Teſtes quindecim duntaxat dierum ſpatio judicio, ubi cauſæ civiles ſunt, offiſtere cogitur. 1. Harmen. 6. §. 34. de quindecim dierum præſcriptione. vid. Cujacium *c.* 8. *de Bartolo putat* ea cauſa teſtem admitti poſſe. *l.* 1. §. *cum quis.* 26. *ff. de quæſtionib* adde Wurmſer. 1. *præſt.* 18. *obſ.* 12. 20 Teſtis ex ſua depoſitione poteſt argui, ut ſi fit varius, contrarius, perjurus, vacillans, repugnantia deponens, ſingularis, non juratus, ſi in facto proprio loquatur: ſi nullam teſtimonii rationem reddit, ſi publicatis teſtimoniis receptus. vid. Ferrarienſem *formula oppoſita contra teſtes* 10. 21 Satis eſt ad elevandam teſtis fidem, ſi probetur ei data vel promiſſa pecunia. adde *l.* 2. *ff. de conſtitue. pecun.* 1. *queſt.* 1. *cauſa ſponſa.* 128. *l.* 1. §. 2. *ff. ad leg. Corn. de falſis.* adduit nonnulli preces eo ſenſu, corruptos teſtes pecunia, vel precibus, vel promiſſione fidem amittere, etiamſi fuis in teſtimoniis non mentiantur. vid. Oldend. *c.* 66. *except. n.* 26. Galli conſultationem. *l.* 20. *ff. comm. divid.* 45 Id eſt, vacillatio. *l.* 2. *in fin.* 1. 16. *ff. h. t.* & 1. Harm. 6. *dict. cap. in fin.* ut ſi dicat ſe nefcire, mox ſcire. *Bald.* Quid ſi dubitet? potest tempus & ſpatium deliberandi ac reſpondendi a judice petere: qua de re vide Wurmſerum 1. *præſt.* 18. *obſerv.* 46 Fallus teſtis non juvatur fori præſcriptione. 47 Interrogandus præſtantibus partibus. 48 Aliam interpretationem Cotii vide *in nova editione Pariſienſi.*

facium, probare non cogitur. Præſentes autem teſtes eſſe debent τῇ καταβολῇ ἢ τῇ κατάθεσι eo tempore quo ſolutio creditori facta eſt: aut quo ipſe creditor confeſſus fuit ſibi ſatisfactum. Quid ſi debitori facta fuit κατάθεσις ἐγγράφος: hoc eſt: per ſcripturam liberatio aut receptæ confeſſio, eaque ſcriptura cafu fortuito velut incendio perierit? Debitor ſolutionis a ſe factæ ἀσφάλειαν, id eſt, quinarium ſcripturæ ſibi perditæ cafu fortuito probare poterit. *Synopſ. Baſil. vivl. c.* 39. adde 1. Harm. 6. §. 3. *Goth. Vid.* ad hanc legem Marant. *part.* 6. *de reſpect. ſuſpenſ. num.* 16. & Joann. a Sande *de fac. Proficar. l.* 1. *tit.* 10. *defin.* 1. Anſ. Adde Cujac. l. 8. *obſ.* 38. S. I. Conf. Bald. *tract. l.* 1. *C. de ſenten. pub.* Socin. *reg.* 521. Franc. de Aret. *conſ.* 37. & *conſ.* 45. Alex. *conſil.* 24. & 97. 2. *vol. Bart. ad l.* 2. 3. *Lothar. D. de qq. pro. arc.* omnibus plenissime *in c. cautius. de teſtibus.* Mod. 26 *Novv.* 90. *c.* 2. Cautionis ſcriptæ difficultio per apocham probanda eſt. 27 Redempti teſtes: de quibus vid. *l.* 17. 3. *h. t.* 28 Dixi ad *l.* 1. *fuer. h. t.* adde, quinque teſtes habere vim ſcripturæ. Hac lege permotus Socinus Spinetis cenſuit, Quinque teſtibus rem quamlibet probari poſſe, quantumvis ſtatutum prohibeat, probationes niſi ſcripæ fint admitti. vid. Mynſing. 1. *obſ.* 5. adde Cuiac. 13. *obſ.* 38. 29 1. Harmen. 6. *in fin.* 30 Ita ut ſolli percipiant. *l.* 20. 6. *pro. ff. de teſtam.* teſtes tenentur deponere de ſua præſentia in actu. *Bald.* 31 *l.* 7. *fuer. de leg. & conſt.* 32 Apocha deperdita, formato vel caſu, duobus teſtibus probare poſſumus ſolutam creditori ſuiſſe pecuniam. 33 Duos *l. ubi.* 12. *ff. h. t.* 34 Teſtis an præſumatur rogatus vid. Mantic. 2. *de conject.* 21. 52. 35 Vana aut per tranſennam, ἐκ τῆς παρόδου ſumpta teſtimonia non valent, vid. 2. Harm. 6. §. 37. *Novv.* 90. *c.* 2. 36 Subaudi, quoties debitor ſcripto obligatus ſatisfacit creditori. 37 Invitus quis cogitur etiam in pecuniaria cauſa teſtimonium dicere. 38 *l.* 16. *fuer. h. t.* 39 Teſtis in cuſtodiam non conjicitur: ſed ei juramentum de exhibendo ſe in judicio defertur. 40 De hac lege, quam ſingularem dicunt, vid. Lanfranc. *ad c. quamvis contra. in verb. teſtium. in fi. quæſt. de probat.* Raphael. Fulgof. *in l.* 1. *J. quemodo & quando jud.* Socin. *conſ.* 523. Hippolyt. *ſing.* 24. Thom. Fer. *cauſ.* 12. Angel. *conſ.* 167. Mod. 41 Teſtes quindecim duntaxat dierum ſpatio judicio, ubi cauſæ civiles ſunt, offiſtere cogitur. 1. Harmen. 6. §. 34. de quindecim dierum præſcriptione. vid. Cujacium *c.* 8. *de fallantur.* 7. *de acciuſat.* adde Clar. *ſ. fent.* §. fin. *quæſt.* 41 Imiſicum lex repellit a teſtimonio, *ut hic.* Inimicum, inquam, non levem, ſed capitalem. vid. *l.* 3. *ff. h. t.* Quid ſi teſtis inimicitiæ ab eo ipſo, in quem teſtis producitur, orta eſt? Bartolus putat eo caſu teſtem admitti poſſe. *l.* 1. §. *cum quis.* 26. *ff. de quæſtionib* adde Wurmſer. 1. *præſt.* 18. *obſ.* 12. 20 Teſtis ex ſua depoſitione poteſt argui, ut ſi fit varius, contrarius, perjurus, vacillans, repugnantia deponens, ſingularis, non juratus, ſi in facto proprio loquatur: ſi nullam teſtimonii rationem reddit, ſi publicatis teſtimoniis receptus. vid. Ferrarienſem *formula oppoſita contra teſtes* 10. 21 Satis eſt ad elevandam teſtis fidem, ſi probetur ei data vel promiſſa pecunia. adde *l.* 2. *ff. de conſtitue. pecun.* 1. *queſt.* 1. *cauſa ſponſa.* 128. *l.* 1. §. 2. *ff. ad leg. Corn. de falſis.* adduit nonnulli preces eo ſenſu, corruptos teſtes pecunia, vel precibus, vel promiſſione fidem amittere, etiamſi fuis in teſtimoniis non mentiantur. vid. Oldend. *c.* 66. *except. n.* 26. Galli conſultationem. *l.* 20. *ff. comm. divid.* 45 Id eſt, vacillatio. *l.* 2. *in fin.* 1. 16. *ff. h. t.* & 1. Harm. 6. *dict. cap. in fin.* ut ſi dicat ſe nefcire, mox ſcire. *Bald.* Quid ſi dubitet? potest tempus & ſpatium deliberandi ac reſpondendi a judice petere: qua de re vide Wurmſerum 1. *præſt.* 18. *obſerv.* 46 Fallus teſtis non juvatur fori præſcriptione. 47 Interrogandus præſtantibus partibus. 48 Aliam interpretationem Cotii vide *in nova editione Pariſienſi.*

præfatam teſtium probationem: His ſcilicet qui jam [37] fine ſcriptis debitum vel partem ejus ſolverint, [a] præſenti ſanctione merito excipiendis. † Sin vero facta quidem [per ſcripturam] ſecuritas ſit, fortuito autem caſu vel incendii vel naufragii, vel alterius infortunii perempta [32], tunc liceat his qui hoc perpeſſi ſunt, cauſam peremptionis probantibus, etiam [debiti] ſolutionem per teſtem [33] probare. damnumque ex amiſſione inſtrumenti effugere. Dat. Kal. Jun. D. N. JUSTIN. A. II. CONS. 528.

Ut teſtes rogati adhibeantur.

In AUTHENT. de teſtibus. §. & licet. collat. 7. tit. 2. Novell. 90. c. 2.

ROgati [34], *ut in teſtamentis, non fortuiti vel tranſeuntes* [35] *veniant* [36].

† *Idem eſt, ſi poſt ſolutionem rogati inteſſni confeſſioni creditoris, dicentis pecuniam ſibi debitam ſolutam fuiſſe.*

De teſtibus cogendis teſtimonium perhibere, & intra quindecim dies interrogandis.

19. Idem A. Juliano P. P.

SI quando invitos [37] teſtes in pecuniariis cauſis ex noſtra [38] lege aliquis trahere maluerit, ſi quidem ſua ſponte fidejuſſionem ſuæ perſonæ ſine damno præſtare velint, hoc fieri: ſin autem noluerint, non [39] carcerali cuſtodia det